

V současné době se velice často hovoří o náhradní rodinné péči. Velký počet dětí u nás vyrůstá v ústavní péči (až 1% dětí), ačkoli splňují všechny podmínky proto, aby mohly žít v pěstounské rodině nebo být osvojeni. Osvojení je považováno za nejlepší formu náhradní rodinné péče. K tomu, aby dítě mohlo být osvojeno, je nutné splnit podmínky dané zákonem.

Velkou úlohu v životě dítěte mají rodiče. Na rodičích záleží budoucnost jejich potomků. Jsou rodiče, kteří ačkoliv se o své dítě nemohou nebo nechtějí starat, stále myslí na jeho prospěch a využívají možností, jak dítěti zajistit lepší budoucnost. Pak se mezi námi vyskytují i rodiče, kteří se o své děti nestarají a nezáleží jim na nich, popřípadě svůj zájem pouze předstírají.

V této diplomové práci se budu zamýšlet nad rodinou a její funkcí, neboť je jednou z nejdůležitějších součástí našeho života a ovlivňuje vývoj každého člověka po všech stránkách.

Dále zde uvedu stručný přehled práv a povinností rodičů. Následně se budu věnovat jednomu z institutů náhradní rodinné péče – tj. osvojení dítěte a právním postavení rodiče dítěte při jeho osvojení. Jedná se o téma choulostivé, neboť ne vždy je společnost nakloněna rodiči, jehož dítě má být osvojeno.

Zaměřím se také na Evropskou úmluvu o osvojení a její jednotlivá ustanovení, která souvisejí s právním postavením rodiče dítěte při jeho osvojení.

V předposlední části bych se ráda pozastavila nad soustavně diskutovaným problémem, jež jsou baby – schránky.

V poslední části své práce se budu zamýšlet nad matkami, které se svého dítěte vzdávají, z jakých sociálních vrstev pocházejí a jaké důvody je k tomu vedou.